

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18Cb/187/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120210160
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120210160.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v spore žalobcu: Autoservis - Zaťko, s.r.o., so sídlom 027 55 Krivá 92, IČO: 36 418 862, zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpený: JUDr. Gabriela Reichová, advokátka, so sídlom Pavla Mudroňa 26, 036 01 Martin, o zaplatenie 2 698,99 € s prísl.

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.698,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.698,99 eur od 29.12.2018 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 14.09.2020 domáhal zaplatenia sumy vo výške 2.698,99 eur spolu s úrokmi z omeškania. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 11.10.2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle O. XXXD, evidenčné číslo vozidla: BL XXXLJ, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému O. W. s.r.o., pričom predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. K predmetnej škodovej udalosti došlo tak, že motorové vozidlo B. R. sa snažilo rýchlo zareagovať na vzniknutú náhlu situáciu na ceste, kedy neznáme protiidúce vozidlo prešlo do protismeru. Vodič motorového vozidla B. R. sa snažil vyhnúť zrážke a tým zachytil kolesami označovací baner, ktorý následne odhodilo do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla O. XXXD, teda do vozidla poškodeného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla, poškodený si dal svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise žalobcu a náklady na opravu vozidla boli vyfakturované sumou 2.698,99 eur. Poškodenému bolo oznámením o ukončení likvidácie škodovej udalosti zo dňa 13.12.2018 oznámené žalovaným, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a poisťovňa škodovú udalosť odkladá bez poskytnutia poistného plnenia. Poškodený 24.01.2019 podal odvolanie voči ukončeniu šetrenia poistnej udalosti a žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že šetrením dospel k záveru, že postup likvidácie pri riešení predmetnej škodovej udalosti bol správny. Keďže žalovaný neposkytol poškodenému žiadne plnenie, celková nepriznaná suma je vo výške 2.698,99 eur. Poškodený danú neuznanú sumu postúpil na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2019.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním zo dňa 09.11.2020 tak, že poistnú udalosť nerozporoval, avšak má za to, že v predmetnom prípade odhodenia banera bolo konanie vodiča tretieho motorového

vozidla, ktoré nebolo možné predvídať a k jeho odhodeniu došlo aj v dôsledku rýchlosti pohybujúceho sa poisteného vozidla a má za to, že rýchlosť motorového vozidla nie je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke motorového vozidla, ale je osobitnou vlastnosťou, povahou motorového vozidla. Zároveň má za to, že je potrebné zaoberať sa tým, v akej miere sa jednotlivé motorové vozidlá podieľali na vzniku škody na poškodenom vozidle, ako aj posúdiť, aké boli následné možnosti vodiča poškodeného vozidla, resp. či bolo v jeho možnostiach vyhnúť sa prekážke ležiacej na ceste. Má za to, že ide o okolnosť, ktorá nemá pôvod v prevádzke, preto žalovaný nie je zodpovedný.

3. V rámci repliky a dupliky sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 24.11.2020, ktorý poukázal na judikatúru v obdobných skutkových právnych veciach, v zmysle čoho nárok žalobcu je dôvodný a riadne preukázaný. K uvedenému sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 20.01.2021, kde zotrváva na svojich vyjadreniach, nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že ide o okolnosť v prevádzke, má za to, že žalobca má preukázať, že je výlučná zodpovednosť žalovaného.

4. Následne po vykonaní všetkých procesných úkonov v rámci prípravy pojednávania súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie za prítomnosti právnych zástupcov strán konania a zistil nasledovný skutkový stav.

5. Medzi stranami bolo nesporné, že dňa 11.10.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle O. XXXD, ktorú spôsobil vodič motorového vozidla, ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného. Taktiež medzi stranami bolo nesporné, že k predmetnej škodovej udalosti došlo tak, že motorové vozidlo B. R. sa snažilo rýchlo zareagovať na vzniknutú náhlu situáciu na ceste, kedy neznáme protiidúce vozidlo prešlo do protismeru. Vodič motorového vozidla B. R. sa snažil vyhnúť zrážke a zachytil kolesami označovací baner, ktorý následne odhodil do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla O. XXXD.

6. Medzi stranami teda nebol sporný vznik škodovej udalosti, ako ani vznik škody, ako ani výška škody, avšak žalovaný odmietal zodpovednosť z dôvodu, že ide o okolnosť, ktorá nemá pôvod v prevádzke, preto nie je zodpovedný.

7. Súd mal preukázané, že žalovaný listom z 11.10.2018 poškodenému oznámil ukončenie likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia, nakoľko motorové vozidlo značky B. R., na ktoré je uzavretá zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, narazilo do podstavca prenosnej dopravnej značky, ktorý odhodilo do jazdnej dráhy za ním idúceho motorového vozidla O. XXXD, ktorého prevádzkovateľ aj v súvislosti s touto škodovou udalosťou uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla ich poisteného. Ale má za to, že v danom prípade škoda na motorovom vozidle O. XXXD nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla a do úvahy tak prichádza liberácia prevádzkovateľa motorového vozidla, čo znamená, že prevádzkovateľ sa svojej zodpovednosti môže zbaviť, ak preukáže, že škode sa nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. K predmetnej škodovej udalosti ku škode došlo v dôsledku stretu motorového vozidla B. R. s prenosnou dopravnou značkou, ktorá bola v dôsledku tejto zrážky odhodaná do jazdnej dráhy motorového vozidla. Teda má za to, že škoda na vozidle bola spôsobená osobitnou povahou prevádzky, nebola teda spôsobená okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke. Prevádzkovateľ sa preto svojej zodpovednosti za škodu môže zbaviť.

8. Súd mal preukázané riadne oznámenie škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla dňa 23.10.2018, z ktorého vyplýva priebeh škodovej udalosti.

9. Z predloženej faktúry č. E vyplýva, že bola vystavená dňa 20.11.2018 žalobcom poškodenému na sumu 2.698,99 eur. Súd poznamenáva, že žalovaný výšku a jednotlivé položky opravy, nenamietal a ničím relevantným nespochybňoval.

10. Na základe predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.11.2019 súd skonštatoval, že žalobca ako postupník a poškodený ako postupca touto zmluvou postúpili na žalobcu pohľadávku vo výške 2.698,99 eur ako nepriznanú a nevyplatenú žalovaným a príslušenstvo pohľadávky tvoria úroky z omeškania. Na základe uvedeného súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia.

11. Podľa § 427 Občianskeho zákonníka

(1) Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

(2) Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

12. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

13. Súd poznamenáva, že pre aplikáciu ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka je východiskom pojem „osobitná povaha prevádzky“. Ak príčinou vzniku škody nebola osobitná povaha prevádzky, nemožno ďalej postupovať v zmysle § 427 a § 428 Občianskeho zákonníka. Osobitnú povahu prevádzky zakladá prísna objektívna zodpovednosť pre prevádzkovateľa dopravného prostriedku. Okolnosť možno charakterizovať ako skutočnosť, bez ktorej by nebolo ku škode došlo (príčinu), a ktorá sa podstatným spôsobom na vzniku škody podieľala. Bez ohľadu na charakter okolností, ktoré viedli k vzniku škody, musí byť pri oboch skutkových podstatách splnený predpoklad podľa § 427 Občianskeho zákonníka, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky ako všeobecným vyjadrením vlastností a javov plynúcich najmä z fyzikálnych charakteristík prevádzky dopravného prostriedku, ako aj rýchlosť, hmotnosť, zotrvačnosť atď. Osobitná povaha prevádzky je predpokladom pre aplikáciu § 428 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde sa vyžaduje pôvod v povahe prevádzky. Za okolnosti, ktoré majú pôvod v povahe prevádzky sa považuje aj nedostatok činností ako je napr. nedanie prednosti v jazde, nezabrzdenie a podobne alebo zlyhanie osôb ako napríklad porucha činnosti organizmu, infarkt, epileptický záchvat a podobne, ktoré boli pri prevádzke dopravného prostriedku použité.

14. Motorové vozidlo B. R. v dôsledku vyhybania sa oproti idúcemu motorovému vozidlu svojimi kolesami zachytilo označovací baner, ktorý spadol na cestu za ním. Ide teda o okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke, nakoľko samotným pôvodom bola hybná sila motorového vozidla B. R., ktorou kolesá motorového vozidla zachytili baner. Takáto škodová udalosť nie je závislá na zavinení škodcu. B. vznikla v dôsledku okolností, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla B. R.. Ak by išlo o okolnosti, ktoré nemajú pôvod v prevádzke daného motorového vozidla, tak by išlo o prípad, v ktorom okolnosti, ktoré nemajú pôvod v povahe prevádzky dopravného prostriedku sú také skutočnosti, ktoré síce možno označiť za skutočnosti, ktoré viedli k vzniku škody, ktorá má svoj pôvod v povahe prevádzky dopravného prostriedku, avšak tieto okolnosti nie sú v žiadnom vzťahu a ani nesúvisia s povahou daného prostriedku. Ide o tzv. vonkajšie okolnosti. Typicky sa za takéto vonkajšie okolnosti považujú prírodné udalosti, ako je povodeň, zemetrasenie, atď., zásah tretích osôb alebo správanie zvierat. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia R3/1984.

15. Okolnosti, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, sú takými okolnosťami, ktoré nesúvisia s prevádzkou motorového vozidla. Sú nezávislé od prevádzky motorového vozidla, aj bez prevádzky motorového vozidla by došlo k vzniku škody, nesúvisia žiadnym spôsobom s povahou prevádzky motorového vozidla.

16. V tomto prípade škoda nebola spôsobená vonkajšou okolnosťou prevádzky, ale okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prevádzky. Vinník počas prevádzky dopravného prostriedku a hybnou silou spôsobil škodu poškodenému. Okolnosť, a to zachytenie označovacieho banera vodičom vozidla B. R. následne spadol do jazdnej dráhy poškodeného vozidla idúceho za vinníkom, čím došlo ku škode na motorovom vozidle O.. Ide jednoznačne o príčinnú súvislosť ako aj súvis s povahou daného prostriedku, teda nie o vonkajšiu okolnosť, ale práve pôvod bol v pohybe a prevádzke vozidla B. R.. Ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, prevádzateľ sa tejto zodpovednosti nemôže zbaviť a teda nemôže sa aplikovať ust. § 428 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, ako argumentuje žalovaný.

17. Za okolnosť majúcu svoj pôvod v prevádzke treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou. Kedy o takúto okolnosť ide, to vždy závisí od povahy a okolností konkrétneho prípadu. Prevádzkovateľ nepochybne vždy zodpovedá za škodu, ak bola spôsobená v dôsledku zlyhania alebo nedostatku činností organizmu

osôb použitých v prevádzke. Rovnako zodpovedá za škodu, ktorá má svoj pôvod v technickom stave použitého dopravného prostriedku. (R3/1984)

18. Zodpovedným subjektom je prevádzkovateľ dopravy (§ 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka) alebo prevádzkovateľ dopravného prostriedku (§ 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Poškodeným môže byť akákoľvek osoba, ktorej vznikla v dôsledku povahy prevádzky dopravného prostriedku ujma, teda osoba, ktorá bola zasiahnutá prevádzkou dopravného prostriedku, pričom môže ísť o osobu, ktorá je zúčastnená na prevádzke dopravného prostriedku, resp. dopravy, z ktorej vznikla škoda (napr. cestujúci, spolucestujúci), o osobu, ktorá je zúčastnená na prevádzke iného dopravného prostriedku (napr. cyklista zrazený motorovým vozidlom), ale aj osobu, ktorá nie je zúčastnená na žiadnej prevádzke dopravného prostriedku, resp. dopravy (napr. chodec zrazený po prechode nárazom motorového vozidla). (Veľký komentár k Občianskemu zákonníku, Števček a spol.)

19. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, resp. jeho právny predchodca, je poškodeným. Preukázateľne mu vznikla škoda, ktorá bola spôsobená v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedá škodca, a to konkrétne vodič vozidla B. R., ktorý spôsobil, že baner spadol do cesty poškodenému. Poškodený je akákoľvek osoba, ktorej vznikla ujma bez ohľadu na jeho postavenie, či je prevádzkovateľom, prevádzateľom, chodcom, cyklistom či akokoľvek inou osobou.

20. Žalovaný tvrdil, že o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke vozidla sa nejedná napríklad v prípade neodvratiteľnej udalosti spôsobenej prírodnými silami alebo v prípade zásahu tretej osoby alebo zvieratá. V danom prípade príčinou konania vodiča vozidla B. R. bolo konanie tretej osoby, teda iného vodiča, ktorý mu vběhol do jazdnej dráhy z protismeru, pričom v snahe vyhnúť sa zrážke vodič Škody R. uhol s vozidlom na stranu vozovky, kde zachytil baner, ktorý odhodilo do jazdného pruhu pred vozidlo poškodeného, ktoré do neho narazilo. Súd však poznamenáva, že vo vzťahu k poškodenému bol práve vodič B. R. škodcom, ktorého konanie bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Žalobca nemá žiadny právny nárok voči tretiemu účastníkovi, keďže príčina vzniku škody je práve vozidlo B. R..

21. Súd opätovne zdôrazňuje, že za okolnosť majúcu pôvod v povahe prevádzky treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou.

22. Z predloženého oznámenia o škode z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 11.10.2018 vyplýva uvedenie, že dopravná nehoda bola spôsobená vozidlom B. R., ktorého prevádzkovateľom je Q. V..

23. Účelom povinného zmluvného poistenia je prenos finančných dopadov z jeho nositeľa na iný subjekt, aby poškodený nemusel znášať dopady vzniknutej škody. Ak by mal sám poškodený skúmať všetky okolnosti vzniku škody, najmä kto zaviniť škodu, pravdepodobne nikdy by nebol odškodnený. Dopravnej nehode a vzniku škody sice predchádzalo aj iné konanie, ktoré ale nepriamo mohlo pôsobiť na vznik škody. Príčinná súvislosť existuje iba medzi vozidlom škodcu a vznikom škody na vozidle poškodeného. Súd má za to, že pokiaľ žalovaný odmieta zodpovednosť za škodu, ktorú spôsobil jeho poistený, je to v rozpore s účelom zákona o PZP a ustanovení o zodpovednosti za škodu.

24. Ak bola škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a k vzniku škody viedli okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke, nie je možné aplikovať ust. § 428 Občianskeho zákonníka. Okrem liberálnych dôvodov v § 428 OZ sa možno liberovať aj cez § 441 Občianskeho zákonníka, avšak je stále na prevádzkovateľovi, aby preukázal existenciu liberálnych dôvodov.

25. Pokiaľ žalovaný poukazuje na liberálne dôvody v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka, tak súd poukazuje na to, že v danom prípade sa vyžaduje kumulatívne naplnenie dôvodov a tieto dôvody je žalovaný povinný aj preukázať, teda je povinný preukázať ten, kto sa chce zbaviť zodpovednosti, čo je v danom prípade škodca. Iba ak prevádzkovateľ preukáže, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v povahe prevádzky, vtedy môže dokazovať, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Ak bola škoda spôsobená povahou prevádzky, liberácia nie je možná. Uvedené konštatovanie a názor vyplýva aj zo súdnej praxe ako napr. z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Cob/42/2015, podľa ktorého z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že prevádzateľ motorového vozidla sa zodpovednosti nemôže zbaviť, ak škoda bola spôsobená

okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke dopravného prostriedku, pričom zbavenie sa zodpovednosti prichádza do úvahy len za podmienok uvedených v ust. § 428 ods. 1, veta druhá, ktorá upravuje špeciálne liberačný dôvod, podľa ktorého sa zodpovednosti za škodu možno zbaviť len ak by bola škoda spôsobená inými okolnosťami, ktoré s prevádzkou dopravných prostriedkov nesúvisia, avšak iba za predpokladu, že škode sa nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

26. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyjadrenie žalovaného, ktorý poukázal na § 418 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za škodu nie je zodpovedný, kto túto spôsobil pri odvracaní priameho hroziaceho nebezpečenstva, ktorú sám nespôsobil. Žalovaný však v danom prípade pripúšťa, že práve vodič vozidla B. R. spôsobil škodu, ale pri odvracaní nebezpečenstva. Liberácia prostredníctvom § 418 ods. 2 nepripadá do úvahy ani v súvislosti s vyššie uvedeným, kde sú presne uvedené možné dôvody oslobodenia sa od zodpovednosti za vzniknutú škodu. Liberačné dôvody sú uvedené iba v § 428 a § 441 Občianskeho zákonníka ako špeciálna úprava pri škode spôsobenej prevádzkovou činnosťou. Pre vznik škody podľa ust. § 428 je však bezpredmetné a irelevantné, či išlo o odvracanie hroziaceho nebezpečenstva alebo nie, škoda vznikla v súvislosti s okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke, a to zakladá zodpovednostný vzťah voči vzniknutej škode škodcu. Pri akceptovaní výkladu žalovaného by došlo k záveru, že aplikáciou § 418 Občianskeho zákonníka by pri odvracaní hroziaceho nebezpečenstva boli škodcovia oslobodení od povinnosti niesť zodpovednosť za vzniknuté škody a práve pri prevádzke motorového vozidla.

27. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyslovený názor v rozhodnutí NS SR sp.zn. 3Tz/11/2001, podľa ktorého vodičom motorového vozidla chýba zavinenie v situácii, keď sám dodržiava pravidlá cestnej premávky, ale vzhľadom na okolnosti objektívne nie je v stave napraviť pochybenie iného účastníka cestnej premávky a napriek včasným opatreniam z jeho strany predísť, resp. zabrániť dopravnej nehode. Poškodený neporušil žiadne právne povinnosti mu uložené. Postupoval v súlade s pravidlami cestnej premávky. Žiadnym spôsobom nezavinil škodu, ktorá mu vznikla. Poškodený nebol vinníkom ani spoluvinníkom škodovej udalosti, ale škoda mu bola spôsobená. V danom prípade chýba zavinenie poškodeného a práve naopak, zavinenie škodcu vzhľadom na objektívnu zodpovednosť ani nie je potrebné preukazovať. Ak sa škodca chce liberovať prostredníctvom ust. § 441 Občianskeho zákonníka, je potrebné, aby on preukázal, že išlo o zavinenie poškodeného, nakoľko dôkazné bremeno je na zodpovednom a svojej zodpovednosti sa zbaví preukázaním liberačných dôvodov. Súd však poznamenáva, že žalovaný toto nepreukázal.

28. Prevádzkovateľ sa môže zbaviť zodpovednosti aj v prípade, ak je škoda spôsobená zavinením poškodeného. Výlučné zavinenie poškodeného môže viesť k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, avšak len v tom prípade, ak bola škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, ale nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. (R3/1984)

29. Žalovaný trval na tom, že je potrebné zistiť rozsah, v akom sa na vzniku škody podieľalo konanie poškodeného, prípadne náhoda, ktorá sa mu prihodila a je vylúčená zodpovednosť škodcu. Žalovaný ani počas šetrenia škodovej udalosti však nepoukázal na možné zavinenie poškodeného. Nikdy to žalovaný netvrdil, že by išlo aj o spoluzavinenie poškodeného. Dôvodom nepriznania nároku na náhradu škody nebolo žalovaným tvrdené zavinenie poškodeného, ale odmietanie zo strany žalovaného, že ide o pôvod v prevádzke a nemožnosť liberácie.

30. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

31. Právny zástupca žalobcu správne poukázal na to, že žalovaný menil dôvody neposkytnutia poistného plnenia, čo je v rozpore s citovaným zákonným ustanovením § 797 Občianskeho zákonníka. Na takéto dôvody a nové skutočnosti nemožno prihliadať.

32. Pokiaľ žalovaný popieral zavinenie škodcu a pripúšťal, že ide o spoločné zavinenie, tak súd poznamenáva, že vinníkom dopravnej nehody je poisťený u žalovaného, čo je uvedené aj v správe o nehode. Nebola daná pochybnosť o škodcovi, ktorého motorové vozidlo bolo poisťené u žalovaného. Žalovaný však popiera vznik škody, ktorý bol v priamej príčinnej súvislosti s konaním škodcu, čo škodca sám potvrdil v správe o nehode. Ak by si škodca nepočínal týmto spôsobom, nespôsobil by spadnutie banera a následne vznik škody na motorovom vozidle poškodeného.

33. Vzhľadom na uvedené, súd má za to, že je daná existencia príčinnej súvislosti. Zodpovednosť škodcu súd posúdil, že je objektívna, zavinenie nie je potrebné dokazovania. Poškodený žiadnym spôsobom nezavinil vznik škody, preto nie je dôvod, aby vznik škody znášal pomerne v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka.

34. Súd skonštatoval, že vznik škody je nesporný. Škodca bol určený a existuje príčinná súvislosť medzi danou udalosťou a vznikom škody. V dôsledku toho, že ide o zodpovednosť za škodu, ktorá bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, nie je možná liberácia a za škodu zodpovedá škodca. S poukazom na uvedené ide o zodpovednosť za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 15 zákona o PZP.

35. Medzi stranami nebolo sporné, akým spôsobom došlo ku škode, teda že škodca zachytil baner, ktorý spadol do cesty poškodenému. Žalovaný poukázal na to, že poškodený nabehol na baner ležiaci na ceste a v dôsledku toho došlo k poškodeniu vozidla. Avšak práve tu je príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a vznikom škody. Ak by nebol škodca zachytil baner, nedošlo by ku škode. Príčina je v prevádzke vozidla škodcu, ktorý zachytil baner pri svojej prevádzke.

- V danom prípade možno aplikovať vyslovený názor a konštatovanie v zmysle ustálenej súdnej praxe / stanovisko NS SR zo dňa 03.06.2014, Cpj 5/2014/, podľa ktorého aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla, je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.

36. V zmysle § 431 Občianskeho zákonníka ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

37. Súd s poukazom na znenie § 431 Občianskeho zákonníka uvádza, že za stret prevádzok nemožno považovať situáciu, ak napríklad z vozidla odletí počas jazdy puklica, ktorá ležiac na ceste spôsobí škodu na tmičoch iného vozidla, ktoré sa jej o pár minút neskôr nestihne vyhnúť. Na predmetnú vec nemožno aplikovať stret prevádzok medzi poškodeným a škodcom, nakoľko k takému stretu nedošlo. Poškodený nebol škodcom a nie je za vzniknutú škodu zodpovedný. Poškodený nebol účastný na vzniku škody, škoda mu bola vnútená. Súd zdôrazňuje, že aj pri strete prevádzok ide o objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť vzniká bez ohľadu na zavinenie. Ak ide o vyporiadanie medzi dvoma alebo viacerými prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení škody. Ust. § 431 Občianskeho zákonníka možno použiť iba pri vzájomnom vyporiadaní medzi viacerými prevádzateľmi. Pokiaľ viacerí prevádzatelia spôsobili pri strete prevádzok škodu aj tretej osobe nezúčastnenej na vzájomnom strete prevádzok, prevádzatelia prevádzok, ktoré sa stretli, budú voči tejto tretej osobe zodpovední spoločne a nerozdielne. Iba vo vzájomnom pomere medzi solidárnymi dlžníkmi sa vyporiadajú podľa účasti na spôsobení škody. Z povahy prevádzky dopravných prostriedkov vyplýva požiadavka, aby prevádzateľ aj v týmto prípadoch zodpovedal za škodu, ktorú nezavinil. Ust. § 431 Občianskeho zákonníka, ktoré nadväzuje na právnu úpravu zodpovednosti podľa ust. § 427 až 429 OZ umožňuje posudzovať zodpovednosť za škodu spôsobenú stretom dvoch alebo viacerých prevádzok a škodu samu ako celok, pričom každý z prevádzateľov nesie zodpovednosť za časť celkovej škody úmerne k svojej účasti, ktorú mal na spôsobení škody. Miera účasti na škode vyjadruje aj prípadné zavinené konanie alebo opomenutie jednotlivých prevádzateľov, ak toto konanie či opomenutie bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Súdny pri rozhodovaní o zodpovednostných vzťahoch viacerých prevádzateľov v prípadoch stretu prevádzok vychádzajú zo stanoviska uverejneného pod č. 64/1972 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk. Ak pri takomto strete prevádzok dôjde ku škode tretej osoby, nemožno vo vzťahu k tejto tretej osobe použiť ust. § 431 OZ. Prevádzatelia vozidla, zo stratu ktorých vzišla škoda inému poškodenému, zodpovedajú za škodu tejto osobe podľa ust. § 427 OZ, a to spoločne podľa ust. § 438 ods. 1 OZ. (R3/1984, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 21Co/5/2019)

38. Ako z uvedeného vyplýva, ust. § 431 Občianskeho zákonníka možno použiť iba pri vzájomnom vyporiadaní medzi viacerými prevádzateľmi, nie vo vzťahu k poškodenému. Pri solidárnych záväzkoch má veriteľ samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť voči jednému alebo niekoľkým alebo proti všetkým spoludlžníkom, a to súčasne alebo postupne (uznesenie NS SR z 20.07.2010, sp.zn. 3Obo/63/2009). Je na veriteľovi,

či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov a z uvedeného vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám osebe. O založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa, pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo a uvedené vyplýva aj z uznesenia NS SR z 26.10.2016, sp.zn. 6Cdo/544/2015. Z uvedeného teda vyplýva, že aj keby vodič, ktorý prešiel do protismeru a škodca, vodič B. R., zodpovedali by za škodu spoločne a nerozdielne, ale je na poškodenom ako veriteľovi, od koho si bude vymáhať náhradu za škodu.

39. Súd skonštatoval, že ide o objektívnu zodpovednosť a je na škodcovi, aby preukázal liberačné dôvody. Nie je povinnosťou poškodeného, aby dokazoval, že za škodu zodpovedá škodca. Pričom v danom prípade škodca jasne a zrozumiteľne uviedol v správe o nehode, že je vinníkom nehody.

40. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

41. V zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. V zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z.

(1) Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

(2) Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

43. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť.

44. Z uvedeného vyplýva, že právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody, a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody, na základe čoho žalobca žiadal zaplatiť za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu, ktorá nebola nikým a ničím spochybňovaná.

45. Z oznámenia škody vyplýva, že poistený uznal, že je vinníkom nehody a uznal aj to, akým spôsobom sa poistná udalosť stala.

46. Súd skonštatoval, že zodpovednosť vodiča vozidla, ktorého kolesá v dôsledku vyhábania sa vozidlom z protismeru zachytili označovaci baner, ktorý následne spadol, je zodpovednosťou objektívnou a nezávislou na jeho zavinení. Ak má takýto vodič uzatvorené povinné zmluvné poistenie, je jeho poisťovňa povinná takúto škodu za neho nahradiť.

47. V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje aj na stanovisko NS SR zo dňa 03.06.2014, Cpj 5/2014, podľa ktorého aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla, je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.

48. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

49. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšovaní majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (uznesenie NS SR, sp.zn. 4MCdo/23/2008 z 21.12.2009).

50. Podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej

udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

51. Súd skonštatoval, že poškodený si splnil všetky svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z platných právnych predpisov. Škodovú udalosť riadne ohlásil, uplatnil si nárok na náhradu škody, predložil faktúru za opravu, poskytol všetky informácie a dôkazy, ktoré boli v jeho dispozičnej sfére. Napriek tomu žalovaný zamietol uplatnený nárok na poskytnutie poistného plnenia z dôvodu, že nebolo preukázané, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke.

52. Podľa čl. 15 CSP

(1) Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

(2) Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

53. Súd v zmysle § 191 CSP hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Zároveň v zmysle § 151 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, súd posúdil za nesporné. Na základe vykonaného dokazovania súd skonštatoval, že vzniknutá škoda odhodením banera je okolnosťou v prevádzke, preto žalovaný nemôže sa zodpovednosti zbaviť. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie NS ČR, sp.zn. 25Cdo/1931/12 z 27.02.2013, súd jednak poukazuje na to, že ide o rozhodnutie iného štátu než Slovenskej republiky a zároveň dané rozhodnutie nemôže sa na daný prípad použiť aj z dôvodu, že ide o úplne inú situáciu, a preto nie je možné vytrhnúť iba konkrétne vety a názory súdu pre daný prípad, ale celé rozhodnutie treba posudzovať komplexne, a teda nie je možné ho aplikovať pre daný prípad, ani si osvojiť názor toho súdu k tej veci.

- Súd poukazuje na to, že skutočnosť, že daná škoda mala pôvod v prevádzke, je podporená aj judikatúrou, ktorá sa týka napr. vymrštenia kameňa spod kolies, kedy taktiež predmet pod vplyvom hýbania kolies bol vymrštený. V danom prípade ide o podobnú vec, kedy došlo vplyvom pohybu kolies k poškodeniu banera, ktorý následne spadol a spôsobil škodu na motorovom vozidle poškodeného. Súd má za to, že ide o pôvod daný v prevádzke, pričom žalovaný tento názor ničím relevantným nevyvrátil.

- Pokiaľ žalovaný argumentoval aplikáciou § 428 Občianskeho zákonníka, tak súd poukazuje na to, že podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka sa nemôže tejto zodpovednosti prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré pôvod v prevádzke majú. To znamená, že liberácia podľa druhej vety tohto ustanovenia je možná len v prípade, ak by škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, čo však v danom prípade nejde, preto liberácia podľa § 428 OZ nie je možná.

- Pokiaľ žalovaný poukazoval na § 431 Občianskeho zákonníka, tak súd poukazuje, že dané ustanovenie sa vzťahuje na vyporiadanie medzi viacerými prevádzateľmi, ktorí spôsobili škodu a nejde o vzťahy medzi poškodeným a škodcom. Preto nie je možné aplikovať na daný prípad ani vyššie citované rozhodnutie NS ČR, keďže nejde o vzťah medzi poškodeným a škodcom, ale o spor medzi viacerými prevádzateľmi, ktorí medzi sebou sa vysporadúvajú v rámci vzniknutej škody, nakoľko všetci na škode boli zúčastnení.

- Pokiaľ žalovaný poukázal na možné spoluzavinenie poškodeného, neuviedol ani jedno tvrdenie, ako by mal poškodený spoluzaviniť danú škodu, pričom nepredložil ani žiadny dôkaz na to. Teda v danom prípade si nespĺnil ani dôkaznú povinnosť, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmysle zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka sa zakazuje explicitne meniť dôvody neposkytnutia poistného plnenia, a teda žalovaný vo svojom oznámení o ukončení likvidácie škodovej udalosti ani vo svojom vyjadrení neuviedol žiadnu zmienku o tom, že by poškodený mal zaviniť predmetnú škodovú udalosť, preto takáto ďalšia argumentácia ako uviedol pred súdom na ústnom pojednávaní, je už neprípustná.

54. Súd zdôrazňuje, že v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť, a preto je irelevantné a bezpredmetné, či to zaviniel a do akej miery, kto konkrétne, pretože v tomto konaní ide o objektívnu zodpovednosť medzi poškodeným a škodcom a v takom prípade už nie je možné skúmať mieru zavinenia. Keďže ide o objektívnu zodpovednosť, nie je možná liberácia a súd má za to, že škoda bola spôsobená vplyvom spôsobeným kolies, čo podporne možno poukázať na stanovisko NS SR Cpj 5/2014. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, ktorý uviedol aj to, že prvotnou príčinou bolo prvé vozidlo, ktorému sa jeho poistený vyhýbal. Príčinou škody však bolo odhodenie baneru kolesami z

vozidla poisteného, a preto prípadná miera zavinenia je predmetom prípadného iného konania, nie je predmetom tohto konania.

55. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd priznal žalovanú istinu.

56. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania, a to zo žalovanej istiny od 29.12.2018 do zaplatenia.

57. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa § 797 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka plnenie je splatné do 15 dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinností poisťiteľa plniť.

59. Podľa § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

60. Súd mal preukázané, že žalovaný listom zo dňa 13.12.2018 oznámil, že bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti. Keďže žalovaný nezaplatil žalovanú istinu, dostal sa do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dní. Preto súd zaviazal žalovaného aj na úroky z omeškania od 29.12.2018 zo žalovanej istiny, a to vo výške 5% ročne v zmysle platných právnych predpisov, pričom danú výšku úroku posúdil súd za primeranú a osobitne ju nedokazoval s poukazom na ustanovenia CSP. Vzhľadom na to, že ide o nárok v zmysle Občianskeho zákonníka a úroky z omeškania sa posudzujú podľa § 517 Občianskeho zákonníka, neaplikuje sa ust. § 11 zákona o PZP a nebol teda dôvod nepriznať úroky z omeškania.

61. V zmysle § 215 ods.1 CSP súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov. Súd vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na uvedené skutočnosti súd vykonaným dokazovaním posúdil, že ide o opodstatnený nárok žalobcu. Žalobca svoje tvrdenia ohľadom žalovanej istiny riadne preukázal. Žalovaný hoci vznášal rôzne námietky, ktoré boli až iracionálne a rozporné, nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie jeho tvrdení a na opodstatnené spochybnenie tvrdení žalobcu. Tvrdenia žalobcu vyplývajú z predložených listín.

62. Podľa § 255 CSP: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

63. Podľa § 262 ods.1 a ods.2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. Vzhľadom na to, že žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v zmysle citovaných ustanovení tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 363 CSP)

Podľa § 365 CSP

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).